

dosar nr. 2ra-1901/2019

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător: (I. Țurcan)
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău judecători: (M. Anton, V. Sîrbu, V. Cotorobai)

Î N C H E I E R E

23 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Valerii Taburceanu,
reprezentat de avocatul Vitalii Mamaliga,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Valerii
Taburceanu împotriva Primăriei municipiului Chișinău, Consiliului municipal
Chișinău și Primarului general al municipiului Chișinău, intervenient accesoriu
Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5 cu privire la
încasarea restanței salariale și a penalității de întârziere,

împotriva deciziei din 11 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
admis apelul declarat de Primăriei municipiului Chișinău și Consiliul mun.
Chișinău și s-a casat hotărârea din 27 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul
Centru și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a respins integral ca fiind
nefondată cererea de chemare în judecată depusă de către Valerii Taburceanu
împotriva Primăriei municipiului Chișinău, Consiliului municipal Chișinău și
Primarului general al municipiului Chișinău, intervenient accesoriu Întreprinderea
municipală de gestionare a fondului locativ nr. 5 cu privire la încasarea restanței
salariale și a penalității de întârziere pentru perioada iulie – decembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 15 martie 2015 Valerii Taburceanu, a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Primăriei municipiului Chișinău, Consiliului municipal
Chișinău și Primarului general al municipiului Chișinău cu privire la încasarea
restanței salariale și a penalității de întârziere.

În motivarea acțiunii, reclamantul Valerii Taburceanu, a indicat că în baza
contractului individual de muncă nr. 12 din 10 februarie 2014 încheiat cu Primăria
mun. Chișinău, în persoana Primarului general al mun. Chișinău, Dorin Chirtoacă,
a fost angajat în funcția de director al ÎMGFL nr. 5, începând cu data de 19 iulie
2014, pe termen determinat, ulterior durata contractului respectiv fiind prelungită

prin acorduri suplimentare la acesta.

Reclamantul Valerii Taburceanu a declarat că prin dispoziția Primarului general al mun. Chișinău nr. 420/3-dc din 19 iulie 2016 cu privire la prelungirea contractului individual de muncă, a fost prelungit contractul individual de muncă încheiat cu el de la data de 19 iulie 2016, până la data de 31 decembrie 2016.

Reclamantul Valerii Taburceanu a afirmat că începând cu luna iunie 2016 nu i-a fost achitat salariul convenit conform contractului, angajatorul formând o datorie în sumă de 28800 de lei.

Reclamantul Valerii Taburceanu a solicitat admiterea acțiunii, încasarea în mod solidar din contul pârâților a salariului neachitat în sumă de 28800 de lei, a plății suplimentare pentru fiecare zi de întârziere în mărime de 0,1% din suma salariului neachitat în termen și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea protocolară din 04 ianuarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost atras în proces din oficiu, ÎMGFL nr. 5 în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărârea din 27 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea depusă de către Valerii Taburceanu a fost admisă parțial și a fost încasată din contul Primăriei municipiului Chișinău în beneficiul lui Valerii Taburceanu suma de 28800 de lei, cu titlu de salariu restant pentru activitatea în funcția de director al ÎMGFL nr. 5, mun. Chișinău, pentru lunile iulie-decembrie 2016. În rest acțiunea lui Valerii Taburceanu a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. A fost încasată din contul Primăriei mun. Chișinău în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 864 de lei.

Prin încheierea din 04 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea depusă de către Primăria mun. Chișinău și Consiliul municipal Chișinău cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului și au fost repuși Primăria mun. Chișinău și Consiliul municipal Chișinău în termenul de declarare a apelului.

Prin decizia din 25 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de către Primăria municipiului Chișinău și Consiliul municipal Chișinău, a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea lui Valerii Taburceanu a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 16 ianuarie 2019 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de către Valerii Taburceanu, reprezentat de către avocatul Vitalii Mamaliga, s-a casat integral decizia din 25 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Valerii Taburceanu împotriva Primăriei municipiului Chișinău, Consiliului municipal Chișinău și Primarului general al municipiului Chișinău, intervenient accesoriu Întreprinderea municipală de gestionare a fondului locativ nr. 5 cu privire la încasarea restanței salariale și a penalității de întârziere, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 11 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Primăria municipiului Chișinău și Consiliul mun. Chișinău și s-a casat hotărârea din 27 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a respins integral ca fiind nefondată cererea de chemare în judecată depusă de către Valerii Taburceanu împotriva Primăriei municipiului Chișinău, Consiliului municipal Chișinău și Primarului general al municipiului Chișinău, intervenient accesoriu Întreprinderea municipală de gestionare a fondului

locativ nr. 5 cu privire la încasarea restanței salariale și a penalității de întârziere pentru perioada iulie – decembrie 2016.

În susținerea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că conform pct. pct. 1.1, 1.3 și 1.6 ale Statutului Întreprinderii Municipale pentru Gestionarea Fondului Locativ nr. 5, aceasta este fondată prin decizia Primăriei municipiului Chișinău nr. 14/26 din 08 mai 1997 ca agent economic, fiind o persoană juridică de sine stătătoare, fiind fondator Primăria municipiului Chișinău, iar organele ierarhic superioare fiind Regia locativă comunală și Pretura de sector. Conform pct. 3.2 al Statutului nominalizat, Întreprinderea dispune de sine stătător de structură de producție, state de personal, devize de cheltuieli, bilanț de venituri și pierderi, etc., iar conform pct. pct. 4.1-4.4 patrimoniul Întreprinderii constituie proprietate municipală, Întreprinderea fiind îndreptățită de a acumula fonduri și de a le folosi în conformitate cu legislația în vigoare. Punctele 6.1-6.6 ale Statutului indicat stipulează că remunerarea muncii are loc conform legislației în vigoare, a Regulamentului intern al Întreprinderii și Regulamentului de remunerare și premiere a muncii salariaților. Conform Regulamentului cu privire la remunerarea muncii aparatului administrativ al Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5, aprobat de reclamant, în calitate de Director al Întreprinderii, acesta dispunea de dreptul la salariu de funcție, conform statutului, spor la salariu și plăți suplimentare și primare.

Prin dispoziția Primăriei municipiului Chișinău nr. 61-dc din 10 februarie 2014, reclamantul Taburceanu Valerii a fost desemnat, cu începere din 10 februarie 2014, în funcția de director interimar al ÎMGFL nr. 5, Primăria municipiului Chișinău încheind cu acesta contractul individual de muncă nr. 12 din 10 februarie 2014.

Prin dispoziția Primăriei municipiului Chișinău nr. 426/2-dc din 15 iulie 2015, s-a prelungit contractul individual de muncă cu Taburceanu Valerii până la data de 15 octombrie 2015.

Prin dispoziția Primăriei municipiului Chișinău nr. 22/3-dc din 18 ianuarie 2016, s-a prelungit contractul individual de muncă cu apelantul-reclamant până la 18 aprilie 2016, Primăria municipiului Chișinău, încheind cu Taburceanu Valerii un acord suplimentar la contractul individual de muncă.

Prin dispoziția Primăriei municipiului Chișinău nr. 213/1-dc din 14 aprilie 2016, reclamantul a fost transferat în funcția de director al ÎMGFL nr. 5, cu modificarea corespunzătoare a contractului individual de muncă.

Prin dispoziția Primăriei municipiului Chișinău nr. 215/3-dc din 15 aprilie 2016, s-a prelungit contractul individual de muncă cu apelantul-reclamant până la 18 iulie 2016, la 18 aprilie 2016 Primăria municipiului Chișinău încheind cu el un acord suplimentar la contractul individual de muncă pentru perioada indicată.

Prin dispoziția Primăriei municipiului Chișinău nr. 420/3-dc din 19 iulie 2016 s-a prelungit contractul individual de muncă cu intimatul până la 31 decembrie 2016.

Prin dispoziția Primăriei municipiului Chișinău nr. 815-dc din 30 decembrie 2016, s-a prelungit contractul individual de muncă cu Taburceanu Valerii până la 03 iulie 2017 la 29 decembrie 2016, fiind încheiat cu referire la același aspect un acord suplimentar la contractul individual de muncă.

Prin hotărârea din 17 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău nr. 2i-362/16, s-a admis cererea introductivă a societății pe acțiuni „Termoelectrica”, s-a constatat

insolvabilitatea ÎMGFL nr. 5, s-a intentat în privința acesteia procedura de insolvabilitate, cu desemnarea administratorului insolvabilității și dispunerea, inter alia, a ridicării dreptului lui Taburceanu Valerii de administrare a Întreprinderii indicate, suspendarea acestuia din funcție având loc prin ordinul administratorului insolvabilității, nr. 01 din 17 iunie 2016.

La fel, instanța de apel a reținut că nici unul din pârâți nu are calitatea de angajator al lui Valerii Taburceanu, dispozițiile Primarului municipiului Chișinău și contractul individual de muncă, cu acordurile adiționale la acesta fiind semnate de Primar în calitate de fondator al ÎMGFL nr. 5, care este îndreptățit de a încheia din numele întreprinderii actele respective, ce reglementează raporturile de muncă cu reclamantul/intimat, în calitate de conducător al numitei persoane juridice.

Instanța de apel a mai reținut că Valerii Taburceanu nu este angajat nici al Consiliului local și nici al aparatului Primarului municipiului Chișinău, acesta nu este inclus în statele de personal ale administrației publice locale și nu a prestat servicii de muncă în beneficiul acesteia, deoarece calitatea lui, de conducător al ÎMGFL nr. 5, nu-i oferă calitățile sus-indicate, acesta activând doar în beneficiul întreprinderii, al cărui conducător a fost desemnat.

Instanța de apel a respins argumentele reclamantului referitoare la faptul că desemnarea sa în funcție, prelungirea raporturilor de muncă și semnarea contractului individual de muncă s-au realizat de către Primăria municipiului Chișinău în calitate de angajator, deoarece din normele indicate mai sus reiese că această autoritate publică locală a pus în realizare raporturile de muncă în calitate sa de fondator al ÎMGFL nr. 5 și a acționat astfel în calitate sa de autoritate abilitată de a acționa din numele angajatorului - persoana juridică ÎMGFL nr. 5. Din aceleași motive instanța respinge argumentele reclamantului referitoare la faptul că după intentarea procedurii de insolvabilitate a ÎMGFL nr. 5 raporturile de muncă cu acesta au fost prelungite, deoarece acest aspect nu implică vreo obligație pentru pârâți, aceasta activând la emiterea dispoziției respective din 30 decembrie 2016, nr. 815-dc, doar în calitate de fondator al ÎMGFL nr. 5.

De asemenea, instanța de apel a respins argumentele reclamantului referitoare la faptul că în calitate de angajat al Primăriei municipiului Chișinău a participat la ședințele convocate de aceasta, la Direcția locativ-comunală și amenajare, la care se discutau chestiuni referitoare la gestionarea fondului locativ, deoarece acest fapt era realizat în contextul în care reclamantul a fost desemnat în calitate de conducător al ÎMGFL nr. 5, și nu în calitate de angajat al Primăriei municipiului Chișinău, la materialele cauzei lipsind probe ce ar dovedea că funcția deținută de reclamant se regăsea în statele de personal ale acestei autorități publice locale. Argumentele reclamantului referitoare la faptul că carnetul său de muncă a fost deținut și completat de către Primăria municipiului Chișinău, deoarece aceste atribuții erau realizate de Primărie în calitate sa de fondator al Întreprinderii conduse de reclamant, și nu de angajator.

Prin urmare, trimiterile reclamantului la dispozițiile art. 58 Codul muncii sunt nefondate, deoarece calitatea de angajator în cazul dat o avea, după cum s-a indicat anterior, ÎMGFL nr. 5, iar Primarul municipiului Chișinău, la angajarea lui Valerii Taburceanu în funcția de conducător al întreprinderii, a acționat în raporturile de muncă cu reclamantul din numele acesteia, în calitate de fondator. Or, în speță nu există o altă posibilitate de legiferare a raporturilor de muncă dintre conducătorul

întreprinderii și întreprindere, decât prin semnarea contractului de muncă, emiterea ordinului de angajare și altor acte/acorduri aferente și adiționale activității conducătorului ÎMGFL, doar decât acestea să emane de la fondator, care este administrația publică locală. Acest lucru, însă, nici cum nu indică și demonstrează că angajator al reclamantului/intimat este o altă entitate sau persoană juridică, decât ÎMGFL nr. 5 mun. Chișinău, care și urma să achite salariul angajatului său. Mai mult, instanța de apel a atras atenția și la declarațiile și poziția expusă de părțile litigiului, care în cadrul ședinței de judecată au comunicat, că pe parcursul activității lui Valerii Taburceanu în calitate de conducător al ÎMGFL nr. 5 mun. Chișinău, salariul i-a fost achitat de întreprindere. Subsecvent constatărilor făcute, instanța de apel a conchis că pârâții, neavând în raport cu reclamantul calitatea de angajator, nu au obligația de plată acestuia a drepturilor salariale, calitatea de angajator având-o ÎMGFL nr. 5 mun. Chișinău, față de care reclamantul nu a înaintat pretenții, dar dispune în continuare de acest drept.

Instanța de apel a constatat că pretențiile lui Valerii Taburceanu împotriva Consiliului municipal Chișinău și a Primarului General al municipiului Chișinău sunt integral nefondate, deoarece nici unul din pârâți nu are față de reclamant obligații de plată a drepturilor salariale pretinse, astfel încât acțiunea urmează a fi respinsă integral. Totodată, instanța de apel a ajuns la concluzia de a admite apelul declarat de Primarul municipiului Chișinău și Consiliul municipal Chișinău, de a casa integral hotărârea primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri, de respingere integrală a acțiunii depuse de Valerii Taburceanu.

La 25 iulie 2019, Valerii Taburceanu, reprezentat de avocatul Vitalii Mamaliga, a declarat recurs împotriva deciziei din 11 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și au fost aplicate eronat normele de drept material și, anume, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

Recurentul Valerii Taburceanu a menționat că instanța de apel, respingând acțiunea, a concluzionat că angajatorul său este Întreprinderea Municipală pentru Gestionarea Fondului Locativ nr. 5 și nu Primăria mun. Chișinău.

Recurentul Valerii Taburceanu a indicat că raporturile de muncă dintre recurent și Primăria mun. Chișinău sunt probate prin existența următoarelor acte juridice: contractul individual de muncă nr. 12 din 10 februarie 2014, încheiat între Primăria mun. Chișinău și recurent. Ulterior, acest contract a fost prelungit prin acordurile adiționale nr. 03 din 22 ianuarie 2016 și nr. 05 din 18 aprilie 2016. Actele enunțate au fost precedate de dispozițiile Primarului general al mun. Chișinău. Ultima dispoziție a Primarului general al mun. Chișinău este dispoziția nr. 420/3-dc din 19 iulie 2016.

Recurentul Valerii Taburceanu a menționat că dispozițiile Primarului general al mun. Chișinău cu privire la prelungirea contractului individual de muncă, încheiat cu Valerii Taburceanu au fost emise în baza art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală.

Recurentul Valerii Taburceanu a relevat că temeiul invocat de către Primăria mun. Chișinău precum că, recurentul a fost suspendat din funcție ca urmare a intentării procesului de insolvență față de ÎMGFL nr. 5 prin hotărârea din

17 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău și nu a fost inclus în tabelul de pontaj, nu este temei de a-l lipsi de dreptul la salariu.

Recurentul a menționat că Primăria mun. Chișinău cunoștea despre existența hotărârii de intentare a procesului de insolvență față de ÎMGFL nr. 5, consecințele și efectele acesteia, însă necățînd la aceasta, la data de 19 iulie 2016 a emis dispoziția nr. 420/3-dc, prin care a prelungit contractul individual de muncă până la data de 31 decembrie 2016. Astfel, intimata și-a exprimat voința de a prelungi contractul individual de muncă cu angajatul Valerii Taburceanu, iar prin dispoziția nr. 815- dc din 30 decembrie 2016 contractul individual de muncă a fost prelungit până la data de 03 iulie 2017, angajatorul asumându-și responsabilitatea față de angajat săi achite salariul cuvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 11 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la data de 28 mai 2019, prin intermediul poștei electronice (f. d. 236, vol. I), fiind recepționată de recurentul Valerii Taburceanu la data de 29 mai 2019, fapt indicat expres în cererea de recurs (f.d. 2 vol. II).

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus de Valerii Taburceanu, reprezentat de avocatul Vitalii Mamaliga, la data de 25 iulie 2019, cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 Cod de procedură civilă.

La 23 august 2019, în adresa intimaților Primăria mun. Chișinău, Consiliul mun. Chișinău a fost expediată copia recursului declarat de Valerii Taburceanu, reprezentat de avocatul Vitalii Mamaliga, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimații Primăria mun. Chișinău și Consiliul mun. Chișinău nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referințe în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de Valerii Taburceanu, reprezentat de avocatul Vitalii Mamaliga, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Valerii Taburceanu, reprezentat de avocatul Vitalii Mamaliga, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de Valerii Taburceanu, reprezentat de avocatul Vitalii Mamaliga, se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială, sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă. Din recursul declarat de Valerii Taburceanu, reprezentat de avocatul Vitalii Mamaliga, nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Valerii Taburceanu, reprezentat de avocatul Vitalii Mamaliga.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 alin. 1 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Valerii Taburceanu, reprezentat de avocatul Vitalii Mamaliga, împotriva deciziei din 11 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Valerii Taburceanu împotriva Primăriei municipiului Chișinău, Consiliului municipal Chișinău și Primarului general al municipiului Chișinău, intervenient accesoriu Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5 cu privire la încasarea restanței salariale și a penalității de întârziere.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan